

**Maranathakerk
Spakenburg-Zuid**

Zondag 16 augustus 2026

(09.30 uur)

**Lezen/Tekst:
Jeremia 38:14-28**

Geloven is geen sprong in het duister,
maar een sprong naar Gods vaderhart!

Ds. Gertjan van Harten
(g.v.h@kpnmail.nl)

ZONDER VERTROUWEN VAART NIEMAND WEL...

Jeremia wordt door koning Sedekia ontboden. De profeet moet de koning vertellen wat God hem heeft verteld. Wat staat er te gebeuren met Jeruzalem? En hoe zal het aflopen met Sedekia? Het antwoord van Jeremia kan de koning niet verrast hebben. Net als eerder (**vers 2-3**) zegt Jeremia dat Jeruzalem verwoest zal worden en dat Sedekia gevangen genomen zal worden wanneer hij zich niet aan de Babyloniërs overgeeft. De boodschap was niet nieuw. Sedekia wist het allemaal al wel... Maar hij handelt er niet naar. En daarmee houdt hij ons een spiegel voor. Want ook wij weten het op zich allemaal wel. Dat God wil dat we leerlingen zijn van Jezus en dat we ons leven daarop aanpassen. We kennen Gods geboden. We weten wat God wil: dat wij Hem en elkaar liefhebben. Dat we ons door de Geest laten leiden. We weten het wel...

Sedekia wil niet dat mensen komen te weten waarover hij met Jeremia spreekt. De koning is bang. Zijn angst voor de mensen om hem heen is groter dan zijn vertrouwen op God. Je kunt het allemaal nog zo goed weten, maar het kennelijk toch niet vertrouwen. Dat geldt voor ons ook. Je kunt nog zoveel bijbelkennis hebben en allemaal precies vertellen hoe het hoort en zit. Maar dat wil nog niet zeggen dat je *gelooft*. Geloven is *vertrouwen*. Dat is wat God vraagt van ons. We hoeven Hem niet te begrijpen en zelfs niet te ervaren. Het gaat erom dat we Hem – met alle vragen die we kunnen hebben – *vertrouwen*. Sedekia vertrouwt de HEER niet. Het loopt slecht met hem af. Zonder vertrouwen vaart niemand wel... Maar hoe kun je God dan vertrouwen? Als je teleurgesteld bent in Gods leiding? Als je geplaagd wordt door twijfel? Dan blijft alleen Jezus nog maar over.

Sedekia moest het volk voorgaan in het leven met de HEER. Maar hij faalde en hij eindigde zijn leven in ballingschap. Hij kon het volk niet redden. Net zomin als dat wij onszelf kunnen redden. Er zit genoeg van Sedekia in ons. Het is de rode draad van het Oude Testament: als God niet zelf ingrijpt, zijn we verloren. En God heeft ingegrepen in Jezus Christus, de volmaakte koning. Sedekia koos voor zelfbehoud, Jezus offerde zich voor ons op. In zijn lijden en sterven zien we Gods genade en liefde. Als dat je hart raakt, kun je je in geloof overgeven aan God. Dan weet je dat God vertrouwen geen sprong in het duister is, maar een sprong naar Gods vaderhart.

Leesrooster komende week:

Maandag: Jeremia 38:1-13
Dinsdag: 2 Kronieken 36:1-21
Woensdag: Psalm 62
Donderdag: Matteüs 6:25-34
Vrijdag: 2 Korinte 5:1-7
Zaterdag: Hebreëen 11:1-16

Om over na te denken:

- In hoeverre vertrouw jij God en hoe kun je dit vertrouwen laten groeien?
- In hoeverre wil je voor God leven en waarom of waarom niet?

Punten voor geloofsgesprek:

- In hoeverre herken je je in de angst die Sedekia heeft?
- Geloven is niet God *ervaren*, maar God *vertrouwen*. Wat vind je van deze stelling?

Bij deze preek heb ik ook een Podcast gemaakt. Zoeken op Tunes, Soundcloud of Spotify naar: Preekkast.